

שני נזירים פרק שמיני נזיר

ס.

עין משפט נר מצוה

יב א ב מיי פיי מהל
מיות הליל:
ב א מיי שם הל"ב ד ה ו
ד ו ע"ש כ"מ:

- הגהות התוספות
1. ר"ת קשיא לך. 2. ז"ל
 - ללא משום טיר טמא. וכו'.
 - בס"י. ומימית יעלה עד
 - יתחיל למטמ. נמחק. 3. ז"ל
 - זיאל דשמה. 4. ז"ל
 - דמפתר. 5. ז"ל חיות.
 6. ז"ל שלשים ושמאה.
 7. ז"ל ושמא. 8. ז"ל ושמא.
 9. ז"ל לניירות טומאה.
 10. מיצט ואחד נמחק.
 11. ז"ל ושמא. 12. ז"ל
 13. ז"ל ומוחלט. 14. ז"ל
- יגלה תגלחת שניה.

פי' הרא"ש

אמרת. כמו אמר מר: ר"ש
היא דאמר בפ' התערבות
ובפ' בראשית דמיימי
אשם ומתני ומתני בשלמים
ולא חיישי מה על שטמעת
זמן אכילתו ומביא קדשים
לבית הפסול: הו"א חדא
לספק ספרו וחדא לספק
טומאתו. פי' חטאת העוף
על תגלחת שניה הוי לספק
טומאתו ושל תגלחת
שלישית הוי לספק ימי
טומאתו.

ה"ג תגלחת ראשונה מביא צפרים. לספק מוחלט אחת שמוטה ואחת משולחת ומטאת העוף לספק נזיר טמא ועולת צהמה לספק נזיר טהור ועולת העוף ללא איימי כדן נזיר טמא ק"ל ושמא מספק לא הנריכוהו וכן נרין לומר שלמים דנזיר טהור לא הנריכוהו שלם הנריכו

לספק נזיר טהור רק קרבן להטירו בתגלחת וכדלמרי' גילת על א' משלשמן יא': ה"ג שניה מביא חטאת העוף ללא משום דניירות טומאה יעלה לו למנין שבעה וציוס השמיני יתחיל למנות דנזיר טמא ליכא לספוקי בתגלחת שניה אלא משום ספק מוחלט ואף עולת צהמה שמה³ לא היה מוחלט כי אס נזיר טמא: שלישי מביא חטאת העוף. דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור ולא לנזיר טמא כדפרישית⁴ בסמוך: ועולת צהמה. דשמא מוחלט הוא אך לא טמא: רביעית. לייכא לספוקי לא צמוחלט עוד ולא צמא עוד מביא קרבן טהרה משלם: אמרת. כמו אמר מר תגלחת ראשונה מביא צפורין וחטאת העוף ועולת צהמה ממה נפשך אי ודאי מזורע הוא ולא טמא ואי לאו מזורע ודאי הוי והוא טמא חטאת העוף חובתו וציפורין אבראי קא מתעבדין ולא הוי חולין בעזרה ועולת בהמה הו"א נדבה ואי לאו מזורע הוא ולא טמא חטאת העוף אבראי קא מתעבדין חטאת העוף לקבורה עולת בהמה הו"א חובתו והא בעי אשם רבי שמעון היא² דאמר מיימי ומתני תגלחת שניה ושלישית ציפורין לא צריך דהא עביר מאי איכא דילמא ודאי מוחלט הוא חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן טהרה ומתני ואי

גב' וסני עלה ומגלה ארבע תגלחות. נזירות מועטת משלשים שלשים ונזירות מרובה משנה לשנה: תגלחת ראשונה מביא צפורין. דהיינו ציפרי מזורע שכתוב בהן ולקח למטה שתי כפרים חיות טהורות: וחטאת העוף. דקרבן טומאה דנזיר:

נב' תנא בד"א בניירות מועטת אבל בניירות בת שנה אוכל בקדשים לאחר שתי שנים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים ותני עלה יומגלח ארבע תגלחות תגלחת ראשונה מביא צפורים וחטאת העוף ועולת בהמה שניה מביא חטאת העוף ועולת בהמה שלישית מביא חטאת העוף ועולת בהמה רביעית מביא קרבן טהרה: אמרת תגלחת ראשון מביא וכו' ממה נפשך שפיר קמייית דאי ודאי מזורע הוא ולא טמא הוא ציפורין חובתו וחטאת העוף ספק אולא לקבורה ועולה הו"א נדבה ולגלחו³ תוך שבעה אי אפשר דדילמא לאו מוחלט הוא ורחמנא אמר יתער לא יעבור על ראשו עד מלאת ואי לאו מזורע ודאי הוי והוא טמא חטאת העוף חובתו וציפורין אבראי קא מתעבדין ולא הוי חולין בעזרה ועולת בהמה הו"א נדבה ואי לאו מזורע הוא ולא טמא חטאת העוף אבראי קא מתעבדין חטאת העוף לקבורה עולת בהמה הו"א חובתו והא בעי אשם רבי שמעון היא² דאמר מיימי ומתני תגלחת שניה ושלישית ציפורין לא צריך דהא עביר מאי איכא דילמא ודאי מוחלט הוא חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן טהרה ומתני ואי

אם מזורע הוא זה אשמו וזה לוגו ואם לאו אשם זה יהא שלמי נדבה ואותו אשם טעון שחיטה בצפון ומתן צהונות הכא נמי מיימי אשם מזורע ומתני: תגלחת צ' ושלישית צפרים חיות אינו צריך. להביא שכתב הביא בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר דמיבעיא ליה לאיתויי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו ונרין להביא קרבן מזורע להכי הוא דאמר דליימי חטאת העוף בתגלחת שניה ובתגלחת שלישית חטא לספק חלוטו וחדא לספק טומאה דניירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמא מוחלט הוא וחטאת העוף עולה לימי ספרו. וא"ת והא בחטאת צהמה הוא דמיימי ולא בחטאת ה' לפי לאו דליהוי עני דלפי שתי חטאת צהמה צרה על הספק ה' לפי שאינה נאכלת מספק והו"א לה בחטאת שנתכפרו בעליה ומייסר לאיתויי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון ורצון שיהא כותב כל נכסיו לחתים והוי עני ומביא חטאת העוף הבאה על הספק כדלמך בפ' מי שאמר הריני נזיר (נשיל דף כט.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א) צברייתא ומופרישין לה נמי הכי צפרק בתרא דמסכת נדה (דף ע.) גבי שני מזורעים שנתערבו קרבנותיהם וכו' ואי אמרת דמוחלט וטמא הוא ופתי תגלחות הראשונות עולות לו לתגלחת חלוטו וימי ספרו והילכך בתגלחת שניה מיבעי ליה לאיתויי חטאת העוף במקום חטאת צהמה שהיא מחוייב להביא ואידך חטאת העוף דקמיימי בתגלחת שלישית תיהוי לספק טומאה ועולת צהמה שצו ושצו תיהוי נדבה ואיכא נמי למימר דלילמא לאו מזורע הוא אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת צהמה דהו"א חובתו וחטאת צהמה נמחקת ועולה ושלמים ומתני: ואם

מתנה בשלמים אף כי ממעט זמן אכילתו אי לאו מזורע הוא ובודאי טמא הוא חטאת העוף חובתו צפרים אבראי ולא הו"א חולין בצורה ועולת צהמה הוי נדבה ואי לאו מזורע הוא הו"א עולת צפרים אבראי קא מתעבדי וחטאת העוף לקבורה אולא ועולת צהמה היא חובתו: תגלחת שניה ושלישית צפורים חיות⁵ בשביל מוחלט לא צריך דהא עביר מאי איכא דילמא ודאי מוחלט היה חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן טהרה ומתני: ספק טמא ומוחלט ודאי אוכל בקדשים לאחר שבמה ימים. כלומר ציוס השמיני ולאחר לאו דוקא שיוס ראשון לניירותו מגלה לחלוטו ויש צמחן להלוו שבעת ימים וציוס השביעי יגלה וציוס השמיני יציא קרבנות מזורע ובו ציוס מוחלט לאכול בקדשים ועמה אס היה טמא ודאי יספור ו' ויהא שלישי ו' ויגלה בו אכל עתה שהוא ספק דילמא לאו טמא הוא אלא טהור מוחלט ולכך לגלחו בתוך שלשים אי אפשר דילמא לאו טמא הוא ורחמנא אמר תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ולכך ימנה שלשים ויוס שמיני עולה לו וציוס שלשים ואחד יגלה כדן כל נזיר שמגלה יוס שלשים ואחד כדלמך בפ' קמא (לעיל דף ה.) הרי ציוס שלשים יגלה תגלחת שלישית דשמא נזיר טמא הוא והימים הראשונים יפלו ונרין למנות שלשים יוס עוד וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר טהור והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ששים ושבעה ימים דהיינו [יוס] ס"ח זה הכלל אי אפשר לעשות דין נזירות טומאה ולא נזירות טהרה עד תוס ימי חלוטו ואינו קרוי מחוסר כפורים ליאסר בקדשים אלא בשביל מוחלט שטומאתו מגופו:

מוחלט ספק טמא ודאי אוכל בקדשים אחר שרשים ושבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר שבעים וארבעה ימים. מאחר שאינו ודאי מוחלט לא יגלה שום תגלחת כי אס לנפוק ו' אחר הו"א שלישי ו' ומגלה בשביעי וצמחיני מביא קרבן חטאת העוף ונזירות⁶ טומאה ואי אפשר לגלה שנית עד שלשים דשמא אינו מוחלט והשמיני יעלה למנין שלשים וציוס שלשים ואחד¹⁰ יגלה [שמא]¹¹ מוחלט הוא והו"א לה הנך שני תגלחות לחלוטו והיינו דקאמר אוכל קדשים לאחר שלשים ו' דהיינו יוס ל"ח וסוף שבעה ימים יגלה שלישי כדן נזיר טמא ויוס ל"ח יעלה לו למנין ו' וציוס השמיני יתחיל למנות נזירות טהרה¹² ו' [לישנא אחרינא] וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר ליתרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא לאחר ע"ד דהיינו יוס ע"ה: טמא ודאי מוחלט¹³ ודאי אוכל בקדשים לאחר ח' ימים ושותה יין ומיטמא למתים ימים. דמאחר שהוא מוחלט ודאי יוס תחילת נזירותו יגלה וציוס שבעה ימים יגלה וציוס שמיני יציא קרבנות מזורע ובו ציוס יהא מותר לאכול בקדשים והאי לאחר ח' לאו דוקא אלא ח' עצמו ובשביל שהוא טמא יספור ו' על יוס שמיני של חלוטו וציוס ה' יגלה וציוס השמיני יציא קרבנות טומאה ויתחיל למנות נזירות טהרה שלשים א על יוס שמיני וציוס שלשים ואחד יגלה ויציא קרבנות טהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר מ"ד ימים דהיינו יוס מ"ה: נזיר

תורה אור השלם

1. כל ימי נזיר נזיר טהור ועד לא יעבור על ראשו עד מלאת הקדש אשר יציר לך קדש יהיה גזל פוע שער ראשו: כמבאר ה' ו

נוסחת הריב"ן

א' דקרבן טומאה בניירות הוי כספק כי הוא ולא אפשר להקריבה ועולה דקמיימי קריבה נדבה: ב' כבי איתא בזה"ל ואי לאו מזורע ודאי הוא אלא טמא ממה הוא נאכלת הא חטאת העוף דקמיימי וזו היא חובתו ולאשם ועולת העוף לא חיישינן אי לא מיימי להו כיון דלא מעבדי והאי דקמיימי כפרים נמי לא חיישינן דלכרתי קא מתעבדי: ועולת צהמה דקמיימי היא חובתו כ"א ודאי לאו מזורע ודאי הוי חולין בעזרה ועולת בהמה הו"א נדבה ואי לאו מזורע הוא ולא טמא חטאת העוף אבראי קא מתעבדין חטאת העוף לקבורה עולת בהמה הו"א חובתו והא בעי אשם רבי שמעון היא² דאמר מיימי ומתני תגלחת שניה ושלישית ציפורין לא צריך דהא עביר מאי איכא דילמא ודאי מוחלט הוא חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן טהרה ומתני ואי

גליון הש"ס

גב' וחטאת העוף כו' לקבורה. ע' סוף תמורה כממני: